

ΘΕΜΑ Α

A1. β   A2. α   A3. γ   A4. δ   A5. Λ - Σ - Σ - Σ - Λ

ΘΕΜΑ Β

B1. Οι δύο ισομερείς μορφές του καρβονυλίου είναι

(i) η αλδεϋδομάδα: $-\text{CH}=\text{O}$ και   (ii) η κετονομάδα: $-\overset{\text{I}}{\underset{\text{I}}{\text{C}}}-\text{CO}-\overset{\text{I}}{\underset{\text{I}}{\text{C}}}-$

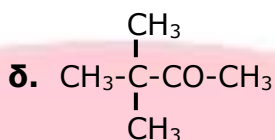
Π.χ. CH_3CHO (αιθανάλη)   // $\text{CH}_3\text{CH}_2\text{COCH}_3$ (βουτανόνη)

B2. Από τις ομάδες που αναφέρονται στην εκφώνηση, ακραίες είναι η ομάδα καρβοξύλιο ($-\text{COOH}$) και η κυανομάδα ($-\text{CN}$).

Π.χ. CH_3COOH (αιθανικό οξύ)   // $\text{CH}_3\text{CH}_2\text{CN}$ (προπανονιτρίλιο)

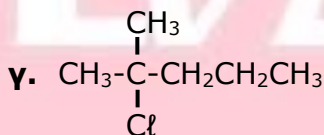
B3.(I)   **α.** 1,1,1-τριχλωροαιθάνιο   **γ.** 1-πεντένιο
           β. βουτανάλη   **δ.** εξάνιο

(II)   **α.** $\text{CH}_3\text{CH}_2-\text{C}\equiv\text{C}-\text{CH}_2\text{CH}_3$

β. $\text{CH}_3\text{CH}_2\text{CH}_2\text{CH}_2\text{CHO}$

ε. $\text{CH}_2=\text{CHCOOH}$

(III)   **α.** CH_3COOH

γ. $\text{CH}\equiv\text{CH}$

β. CH_3CHO

δ. CH_3COCH_3

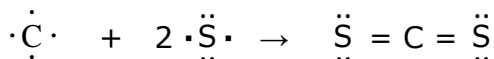
ΘΕΜΑ Γ

Γ1. Οι ηλεκτρονιακές δομές των έξι στοιχείων είναι:

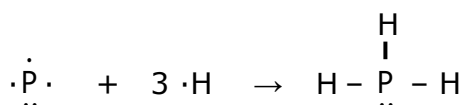
${}_1\text{H}$: K^1 (αμέταλλο) , ${}_6\text{C}$: $\text{K}^2 \text{L}^4$ (αμέταλλο) , ${}_{12}\text{Mg}$: $\text{K}^2 \text{L}^8 \text{M}^2$ (μέταλλο)
 ${}_{15}\text{P}$: $\text{K}^2 \text{L}^8 \text{M}^5$ (αμέταλλο) , ${}_{16}\text{S}$: $\text{K}^2 \text{L}^8 \text{M}^6$ (αμέταλλο) , ${}_{17}\text{Cl}$: $\text{K}^2 \text{L}^8 \text{M}^7$ (αμέταλλο)

Επομένως:

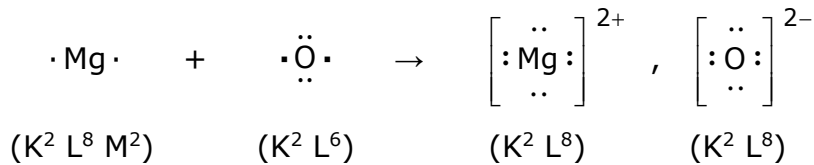
α) Τα S και C ενώνονται με ομοιοπολικό δεσμό, αφού είναι και τα δύο αμέταλλα.

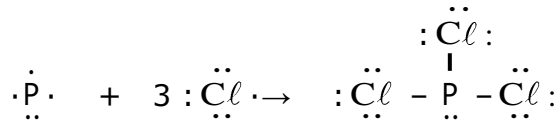
β) Τα H και P ενώνονται με ομοιοπολικό δεσμό, αφού είναι και τα δύο αμέταλλα.

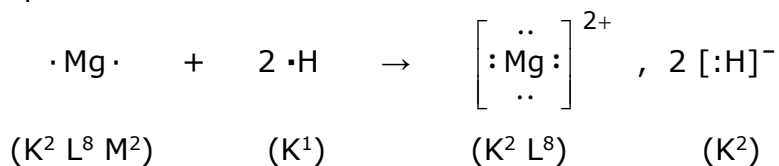
γ) Το O είναι αμέταλλο, ενώ το Mg μέταλλο, επομένως ενώνονται με ιοντικό δεσμό.

δ) Τα P και Cl ενώνονται με ομοιοπολικό δεσμό, αφού είναι και τα δύο αμέταλλα.

ε) Το H είναι αμέταλλο, ενώ το Mg μέταλλο, επομένως ενώνονται με ιοντικό δεσμό.

Γ2.α) Η ποσότητα της NH₃ (M_r=14+3=17) είναι $n = \frac{68}{17} = 4 \text{ mol}$.

Γνωρίζουμε ότι 1 mol NH₃ περιέχει N_A=6·10²³ μόρια, επομένως ποσότητα 4 mol NH₃ περιέχει 4·6·10²³ = 24·10²³ μόρια.

Ο όγκος που καταλαμβάνει αυτή η ποσότητα NH₃ σε συνθήκες STP είναι:

$$V = n \cdot V_{\text{mol}} = 4 \cdot 22,4 = 89,6 \text{ L}$$

β) - Το διάλυμα Δ έχει όγκο V=10 L και περιέχει n=4 mol NH₃. Επομένως, η συγκέντρωσή του είναι: $c = \frac{4 \text{ mol}}{10 \text{ L}} = 0,4 \text{ M}$

- Για την εύρεση της % w/v περιεκτικότητας

Στο διάλυμα Δ: 10 L ή 10000 mL διαλύματος περιέχουν 68 g NH₃
100 mL διαλύματος περιέχουν ; = 0,68 g NH₃

Δηλαδή, η περιεκτικότητα του Δ είναι 0,68% w/v.

- Για την εύρεση της % w/w περιεκτικότητας

Η μάζα των 10 L του Δ είναι m=ρ·V=1,02·10000=10200 g.

Οπότε: Σε 10200 g διαλύματος περιέχονται 68 g NH₃

Σε 100 g διαλύματος περιέχονται ; ≈ 0,67 g NH₃

Δηλαδή, η περιεκτικότητα του Δ είναι 0,67% w/w.

ΘΕΜΑ Δ

Δ1.α) Στο διάλυμα Υ1: Σε 100 mL διαλύματος περιέχονται 12 g A
1500 mL διαλύματος περιέχονται ; = 180 g A

Αυτή η ποσότητα της A (M_r=60) είναι $n = \frac{180}{60} = 3 \text{ mol}$.

β) Εφόσον σε όγκο $V=1,5$ L του Y_1 περιέχονται $n=3$ mol A, η συγκέντρωση του Y_1 είναι $c = \frac{3 \text{ mol}}{1,5 \text{ L}} = 2 \text{ M}$.

Τα διαλύματα Y_1 και Y_2 έχουν την ίδια c , επομένως και το Y_2 έχει $c=2$ M.

Στο διάλυμα Y_2 : 1 L ή 1000 mL διαλύματος περιέχουν 2 mol B
100 mL διαλύματος περιέχουν $x=0,2$ mol B

Αυτή η ποσότητα της B ($M_r=90$) ζυγίζει $m=0,2 \cdot 90=18$ g.

Δηλαδή, σε 100 mL του διαλύματος Y_2 περιέχονται 18 g B, οπότε η ζητούμενη περιεκτικότητα του Y_2 είναι 18% w/v $\rightarrow x=18$

Δ2.α) Ποτό 46° σημαίνει ότι: Σε 100 mL ποτού περιέχονται 46 mL αιθανόλης.

Έτσι: Σε 100 mL ποτού περιέχονται 46 mL αιθανόλης

Σε 700 mL ποτού περιέχονται $x=322$ mL αιθανόλης

Η μάζα αυτής της ποσότητας αιθανόλης είναι $m=\rho \cdot V=322 \text{ mL} \cdot 0,8 \frac{\text{g}}{\text{mL}} = 257,6 \text{ g}$

β) Σε 700 mL ή 0,7 L διαλύματος περιέχονται 257,6 g C_2H_5OH ($M_r=46$).

Αυτή η μάζα αιθανόλης είναι $n = \frac{257,6}{46} = 5,6$ mol.

Δηλαδή σε όγκο $V=0,7$ L διαλύματος περιέχονται $n=5,6$ mol C_2H_5OH , οπότε η

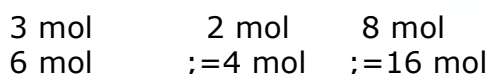
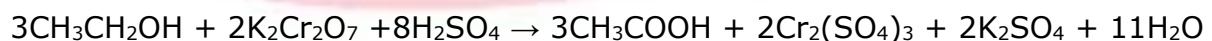
ζητούμενη συγκέντρωση είναι: $c = \frac{5,6 \text{ mol}}{0,7 \text{ L}} = 8 \text{ M}$

γ) Η μάζα των 690 mL αιθανόλης είναι $m=\rho \cdot V=690 \text{ mL} \cdot 0,8 \frac{\text{g}}{\text{mL}} = 552 \text{ g}$ και η

ποσότητα mol είναι $n = \frac{552}{46} = 12$ mol.

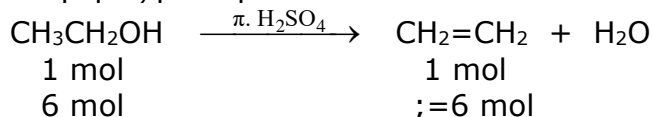
Αυτή η ποσότητα χωρίζεται σε δύο ίσα μέρη, οπότε κάθε μέρος είναι 6 mol.

Το 1° μέρος αντιδρά με υδατικό διάλυμα $K_2Cr_2O_7$ και H_2SO_4 :

Δηλαδή, αντέδρασαν 4 mol $K_2Cr_2O_7$ και 16 mol H_2SO_4 .

δ) Το 2° μέρος μετατρέπεται σε αιθένιο:

Παράγονται 6 mol αερίου αιθενίου, το οποίο σε όγκο $V=8,2$ L και θερμοκρασία $T=273+27=300$ K, ασκούν πίεση:

$$P = \frac{n \cdot R \cdot T}{V} = \frac{6 \cdot 0,082 \cdot 300}{8,2} = 18 \text{ atm}$$